

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β' ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα χαρακτηριστικά που αποδίδονται στα κοινωνικά δίκτυα:

- βοηθούν στην άμεση επικοινωνία με οικείους και τον κόσμο γενικότερα
- δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης σε άτομα, πληροφορίες, υπηρεσίες, οργάνωση κινημάτων
- διεγείρουν συναισθήματα
- αυξάνουν την πόλωση, την παραπληροφόρηση, τα προβλήματα εξουσίας
- καθοδηγούν τον ψυχισμό
- εμφανίζουν μια πλασματική εκδοχή της θέσης στον κόσμο
- οδηγούν στον εθισμό
- συρρικνώνουν τη ζωντανή επικοινωνία

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η εισαγωγή στο Κείμενο 1 υπηρετεί τους στόχους του προλόγου. Εισάγει στο θέμα, καθώς με αφετηρία ένα γεγονός (πρόταση γάμου) που λαμβάνει χώρα στην προκυμαία του λιμανιού των Χανίων γίνεται λόγος για την αντίδραση των φίλων που ήταν αυτόπτες μάρτυρες και την ενθάρρυνσή τους να επαναλάβουν τη στιγμή, προκειμένου να τη βιντεοσκοπήσουν και να την αναρτήσουν στα κοινωνικά δίκτυα. Με αυτόν τον τρόπο προετοιμάζει για τις ιδέες που θα αναπτυχθούν σχετικά με το ρόλο των κοινωνικών δικτύων, αλλά κεντρίζει και το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Επομένως, ο πρόλογος ανταποκρίνεται στους δύο κύριους στόχους που υπηρετεί στο κείμενο.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Λέξεις ή φράσεις με συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας (ενδεικτικά):

- η αναπαράσταση αναδύεται στο ψηφιακό κοινωνικό σύμπαν...

- ρουφάς τις αντιδράσεις...
- το θαυμαστό εργαλείο ιλιγγιώδους αναβάθμισης της ζωής...
- καταβροχθίζουν κομμάτια, όλο και μεγαλύτερα, της αυθεντικής ζωής

Με τη συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας η αρθρογράφος απευθύνεται στο συναίσθημα του δέκτη για την επίδραση των κοινωνικών δικτύων στη ζωή των ατόμων σε τέτοιο βαθμό που να δημιουργείται σύγχυση ανάμεσα στον πραγματικό και τον ψηφιακό κόσμο και τη δημιουργία μιας ψευδαίσθησης για τη ζωή. Με αυτό το τρόπο το ύφος καθίσταται οικείο, γλαφυρό και παραστατικό.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε άποψη διατυπώνεται από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Η φωνή που ηχεί στο τραγούδι νιώθει άβολα με την απάθεια και την παραίτηση του κοινού απέναντι στα σύγχρονα προβλήματα («σωπαίνεις στο τζάμι το θολό της οικουμένης») και την επιλογή «να ζει με δικούς του όρους». Αναγνωρίζει την κυριαρχία του διαδικτύου και δυσανασχετεί με την έλλειψη ουσιαστικής επαφής με αποτέλεσμα να μην «αντέχει «κόσμους αληθινούς». Προτρέπει να αντιδράσει («άκου κοινό»/ «μίλα») και εκδηλώνει τη δυσφορία του που η πραγματική ζωή αντικαταστάθηκε από την οθόνη («δεν έχεις έρωτες μα έχεις πλάνα /έχεις οθόνη μα δεν έχεις μάνα/ούτε ένα χέρι φιλικό»). Μέσα από τις αντιθέσεις των τελευταίων στίχων αποκαλύπτονται η αδυναμία «συνάντησης» με τον άλλο, οι προβληματικές και απρόσωπες διαπροσωπικές και οικογενειακές σχέσεις.